

USNESENÍ

Senát Okresního soudu v Chebu rozhodl dne 18. 7. 2023 v trestní věci obž. ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, takto:

Podle § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obž. ██████████, nar. ██████████, stíhaného obžalobou Okresního státního zastupitelství v Chebu ze dne 10. 3. 2022, č. j. 1 ZT 195/2021-7, pro zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, kterého se dle obžaloby měl dopustit tím, že:

v přesně nezjištěné době na počátku ██████████ ██████████, okres ██████████, na částečně oploceném pozemku parcelní č. ██████████ nacházející se v katastrálním území ██████████, zapsané na LV ██████████ u Katastrálního úřadu pro ██████████, v rozporu s § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, a § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nastražil dvě nášlapné kovové čelist'ové pasti, a v přesně nezjištěné době ve večerních hodinách dne ██████████ se do jedné z pastí chytila samice Kočky domácí chovaná poškozeným ██████████, nar. ██████████, kterou poškozený našel až dne ██████████ v ██████████, v důsledku sklapnutí pasti došlo u zvířete k poškození pravé zadní končetiny a roztržení kůže v tříselné oblasti, krvácení z otevřené rány, do níž i do kůže celého těla byly od much nakladené tisíce larev, zvíře bylo těžce dehydratováno, vyčerpáno, v septickém šoku, trpělo permanentní trýznivou bolestí, a to i při následné léčbě a rekonvalescenci, a poškozením stehenní kosti pravé zadní končetiny došlo u zvířete k trvalému poškození struktury stěny kosti, v důsledku čehož je zvíře trvale omezeno v pohybu, obratnosti a lovu ve venkovním prostředí,

postupuje k projednání a rozhodnutí Městskému úřadu Cheb, se sídlem náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, Cheb, neboť projednávaný skutek není trestným činem, avšak mohl by být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Dne 11. 3. 2022 byla u zdejšího soudu podána státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Chebu pod č.j. 1 ZT 195/2021-7 obžaloba na obž. ██████████ pro skutek popsany ve výroku tohoto usnesení, ve kterém je spatřován zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku. Obžalovaný byl rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26. 4. 2022, č.j. 4 T 32/2022-89, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 6. 2022, č.j. 50 To 148/2022-110, právní moci dne 22. 6. 2022, uznán vinným ze spáchání zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci. Na základě dovolání obžalovaného bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 3. 2023, č.j. 7 Tdo 55/2023-142, které nabylo právní moci téhož dne, rozhodnuto o zrušení výše uvedených rozhodnutí a zdejšímu soudu bylo příkázáno, aby věc znovu projednal a rozhodl. Zdejší soud vázán právním názorem a pokyny Nejvyššího soudu ČR věc znovu přezkoumal, doplnil dokazování a ve věci znovu rozhodl.
2. Obžalovaný se v hlavním líčení k předmětnému skutku v podstatě doznal. Uvedl, že byl chovatelem holubů a drůbeže. Dne ██████████ za ním přišel jeho soused p. ██████████, který mu sdělil, že mu škodná ulovila kachny a obžalovaný mu proto nabídl pomoc. Obžalovaný byl přesvědčen, že se škůdce vrátí, a tak na vedlejší pozemek, který byl opuštěný a který v minulosti užíval se svolením majitele, umístil čelist'ové pasti, které měl po dědečkovi. Vůbec jej nenapadlo, že by se do pasti mohlo chytit i jiné zvíře. Chtěl pouze pomoci svému sousedovi a

rovněž ochránit i svůj majetek. Pasti nastražil večer dne [REDAKCE], přičemž měl v úmyslu je ráno zkontrolovat. Pokud by se škůdce nechytil, pasti by schoval a zkusil by to zase večer. Pasti chtěl mít nastražené pouze během večera po dobu dvou až tří dnů. Pasti umístil na místo, o kterém se podle nalezených stop domníval, že tudy predátor chodí. Chyceného škůdce by následně odvezl do revíru a zde utratil. Jako myslivec toto činit může. Problém se škůdci byl dlouhodobí, přičemž neúnosným se stal před dvěma lety. Z tohoto důvodu musel obžalovaný již dříve ukončit chov kachen. Zůstal mu tak pouze chov holubů. Po tomto incidentu chov zrušil, byl to sice jeho letitý koníček, ale škodná zvěř mu tam chodila i nadále. Tento prostor byl dle jeho slov plně oplocen, ale samotný plot nebyl v dobrém stavu. Musel jej opravit, aby mu jeho zvířata neutekla. Z důvodu oprav na domě, který se na pozemku nacházel, dělníci plot sundávali a zase nandávali. Obžalovaný připustil, že je možné, že plot nebyl po celém obvodu kompaktní a mohla v něm být díra. Obžalovaný dále uvedl, že je myslivec a v době, kdy skládal zkoušky z myslivosti, byl toto povolený způsob lovu. Používal i jiné prostředky, zejména sklopce. Jiné pasti nemá. Předmětné pasti použil poprvé. Když se dozvěděl, že se do pasti chytila kočka pošk. [REDAKCE] šel se tomuto omluvit. Pošk. [REDAKCE] uhradil veškeré náklady spojené s léčbou kočky, celkem [REDAKCE] Kč. Také mu nabízel, že mu koupí novou kočku, případně mu nějakou dá. Poškozený to ale poté nechtěl s obžalovaným nikterak řešit. Obž. [REDAKCE] zároveň přiznal, že přibližně před rokem chytil kočku pošk. [REDAKCE] přímo u sebe na zahradě do sklopce, hned ji však pustil. Závěrem dodal, že poté, co došlo k chycení kočky do železné pasti, aktivně se zajímal o zdravotní stav kočky. Poškozenému [REDAKCE] se několikrát omlouval. Celá situace jej velice mrzí. Lituje toho, co se stalo, neuvědomil si všechny možné následky. Sám má doma kočku. Jeho cílem bylo pouze chytit škůdce.

3. Svědek [REDAKCE] v podstatě potvrdil verzi obžalovaného. Uvedl, že když zjistil, že mu dravec odnesl všechny jeho kachny, šel za obžalovaným, aby ho varoval. Obžalovaný byl přesvědčen, že oním dravcem byla liška a že se určitě vrátí. Proto se nabídl, že nastraží past, konkrétně se měl zmínit o sklopce, jakou past nakonec obžalovaný použil, svědek nevěděl. Svědek potvrdil, že pozemek, na kterém byly pasti nastraženy, není dlouhodobě udržovaný, přičemž je oplocen pouze částečně. Obžalovaný se měl svědkovi svěřit s tím, že i on má s dravci problémy.
4. Majitel kočky pošk. [REDAKCE] sdělil, že obž. [REDAKCE] uhradil výlohy za léčbu kočky. Následně popsal, že kočku nemohl po návratu domů nikde najít. Druhý den ráno obcházel zahrady, kdy ze sousedního pozemku slyšel nařikání. Vlezl na pozemek, kam se dostal bez jakýkoliv potíží, neboť kousek zahrady nebyl oplocen. Zde našel svou kočku chycenou v železech. Na místě se nacházely i další želené pasti, které zneškodnil. Ihned zavola veterinářku a policii. Policie po příjezdu volala obž. [REDAKCE], který na místo přišel a sdělil, že jsou to jeho železa a že je tam měl nastražené na lišku. Jelikož kočka na tom byla velmi špatně a lezli z ní už červi, musela ji veterinářka operovat ihned u nich doma. Od té doby podstoupila kočka ještě několik ošetření. Sdělil, že kočka žije, nicméně má postižení, chybí jí část svaloviny na zadní noze. Vyjádřil se také k tomu, že již před rokem se něco podobného stalo. Jeho kočka se chytila do sklopce obž. [REDAKCE]. Poškozený se v doplňujícím výsledku vyjádřil k aktuálnímu zdravotnímu stavu jeho kočky. Ta je bázlivá, straní se cizích lidí. Od doby, kdy utrpěla zranění, je na ní vidět změna, jak po psychické tak i fyzické stránce. Po fyzické stránce již neskáče tak vysoko jako dřív, občas kulhá. V současnosti není zamedikovaná. Kočku pouští ven, ale je pod stálým dohledem. Poškozený se vyjádřil i k tomu, že před zraněním pouštěli kočku ven a nijak nekontrolovali, kde se pohybuje, ani jí v tom nebránili. Bylo normální, že kočka chodila na jiné zahrady a kočky sousedů zase chodily k nim. Kočku si nepožívali za účelem lovu škůdců. Nejednalo se ani o kočku určenou a chovanou za účelem výstav a soutěží. Od té doby k jinému incidentu nedošlo. Poškozený se vyjádřil i k zahradě, kde kočku chycenou v pasti našel. Dle jeho vyjádření se jedná o opuštěný pozemek, který není udržovaný a není zcela oplocen. Chybělo tam asi 6 metrů plotu, kdy on ani policie neměla problém se na pozemek dostat.

5. Z lékařské zprávy MVDr. ██████████ ze dne ██████████ vyplývá, že pohybový aparát kočky vykazuje mírnou dysbalanci při pohybu s občasným kulháním na pravou zadní nohu. Zvíře je bez výraznějších bolestí. V oblasti postižené končetiny jsou patrné známky atrofie svalstva. Dle lékařky zranění na zvířeti zanechalo trvalé následky.
6. S ohledem na výpověď obžalovaného, výpověď poškozeného a listinné důkazy není pochyb o tom, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný. Z hlediska subjektivní stránky lze z důkazů dovodit, že obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když porušil zájem na ochraně zvířat, jakožto živých tvorů schopných pociťovat bolest a utrpení, když na pozemek nastražil dvě náslapné kovové čelistové pasti s vědomím, že se do nich může chytit jakékoliv zvíře a pro případ, že takové porušení způsobí, byl s tím srozuměn.
7. Po provedeném dokazování došel soud k názoru, že jednání obžalovaného naplnilo znak týrání. Pro naplnění tohoto znaku není podstatné, zda obžalovaný svým jednáním porušil ustanovení § 4 odst. 1 písm. i), k) či y) zákona č. 246/1992 Sb. Rozhodující není ani to, zda k chycení zvířete bylo použito zakázaných prostředků (čelistových pastí). Podstatné je posouzení celkové situace, ve které se kočka chycením do pasti a strávením v ní několik hodin ocitla. Vzhledem ke skutečnosti, že kočka byla v pasti chycena několik hodin, v důsledku čehož byla silně dehydratovaná a v ráně měla nakladeny larvy much, soud rovněž dovodil, že došlo k týrání trýznivým způsobem.
8. Vzhledem k výše uvedenému došlo přinejmenším k naplnění znaků skutkové podstaty přečinu týrání zvířat podle § 203 odst. 1 tr. zákoníku. Soud se dále zabýval tím, zda došlo rovněž k naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty, jak uvádí obžaloba. Podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku se trestného činu týrání zvířat dopustí ten, kdo týrá zvíře surovým nebo trýznivým způsobem a spáchá-li takový činem týranému zvířeti trvalé následky na zdraví nebo smrt a spáchá-li takový čin zvláště surovým nebo trýznivým způsobem. Soud i nadále setrvává na svém přesvědčení, že nedošlo k naplnění kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Tohoto zločinu se dopustí osoba, která týrá zvíře zvláště surovým nebo trýznivým způsobem. K výkladu tohoto pojmu neexistuje rozsáhlá odborná literatura ani judikatura. Výkladem tohoto znaku se zabýval Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. 3 Tdo 48/2017. V něm tento znak vyložil tak, že za zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání je třeba považovat takové jednání, které je nejen podle § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat charakterizované jako týrání, ale které se rovněž výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete. Zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání může tedy odůvodňovat vysoká intenzita týrání, jeho delší doba, opakované jednání charakterizované jako týrání, použití více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat apod. Podle názoru soudu v tomto případě k naplnění znaku zvláště surového nebo trýznivého způsobu týrání nedošlo. Z lékařských zpráv a z odborného posudku nevyplývá vyšší než obvyklá míra utrpení nebo příkoří. Soud nehodlá jednání obžalovaného nijak zlehčovat ani bagatelizovat, na druhou stranu při výkladu uvedeného znaku skutkové podstaty zločinu týrání zvířat zvláště surovým nebo trýznivým způsobem je třeba brát v potaz všechny okolnosti. Aby jednání obžalovaného mohlo naplnit uvedenou kvalifikovanou skutkovou podstatu, nestačí pouhé konstatování, že by kočka v případě včasného nenalezení hrozila smrt a že po celou dobu, co byla uvězněna v pasti, trpěla bolestí, musí nastat další okolnosti, které bolest kočky a její utrpení podstatně zvyšují nad obvyklou mírou. Takové okolnosti ovšem soud v daném případě neshledal. Soud se dále zabýval tím, zda jednání obžalovaného naplnilo znaky kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. V souladu s pokyny Nejvyššího soudu ČR si za tímto účelem od poškozeného vyžádal aktuální lékařskou zprávu. Na základě této zprávy a doplňujícího výslechu poškozeného došel oproti původnímu rozhodnutí k tomu, že nedošlo k naplnění ani této kvalifikované skutkové podstaty. Ačkoli není pojem trvalé následky ve

vztahu k citovanému usnesení v trestním zákoníku ani judikatuře specifikován, lze odvodit, že k naplnění tohoto znaku je nutno, aby kromě trvalého poškození zdraví dosahovala tato porucha i určité významnosti, přičemž musí znamenat závažný zásah do zdraví zvířete. Vzhledem k absenci přesnější specifikace, je možné použít určité paralely s poškozením zdraví člověka. Je však nutno konstatovat, že tyto paralely nemohou být přejaty zcela a to vzhledem k rozdílnosti člověka a zvířete a jejich rozdílnému uvědomování si následků zranění a následných dopadů na jejich život, jakož i omezení z toho plynoucí. Zde soud pro přehlednost odkazuje na odstavec 35 usnesení Nejvyššího soudu ČR, neboť se s ním v této otázce plně ztotožňuje. Poškozený se ohledně následků své kočky vyjádřil v tom smyslu, že nevyskočí tak vysoko jako dříve a bojí se cizích lidí. V jiném ohledu se zranění na jejím životě neprojevalo. Nemá bolesti ani nedostává léky. Z lékařské zprávy vyplývá, že došlo k atrofii svalstva zadní pravé nohy s občasným kulháním. Nebylo prokázáno, že strach z cizích lidí souvisí s předmětným zraněním. Je obecně známo, že kočky jsou tvory spíše plaššími, nedůvěřivě k cizím věcem a vyžadující vlastní prostor. Soud má za prokázané, že k trvalejší poruše zdraví došlo (dysbalance pohybu a občasné kulhání), přičemž však má za to, že touto poruchou nedošlo k výraznému znesnadnění života zvířete oproti životu před poruchou pro něj obvyklý jako jednoho z kritérií pro konstatování trvalých následků na zdraví. Dle vyjádření poškozeného se jedná plně o domácí kočku, která má zajištěný pravidelný přísun potravy. Nebyla pořízena jako lovec škůdců a není tak ani odkázána na lov, kterým by si potravu zajišťovala. Rovněž připustil, že se nejedná ani o výstavní či soutěžní kočku, kdy by se v důsledku zranění již nemohla soutěží zúčastnit. Kočka i nadále chodí na zahradu, byť v přítomnosti a pod dohledem. Změna ve způsobu života tak nastala v podstatě pouze v tom, jak vysoko dokáže vyskočit. To dle názoru soudu nepředstavuje výrazné znesnadnění života kočky oproti době před zraněním.

9. Soud se dále v souladu s pokyny Nejvyššího soudu ČR zabýval okolnostmi, za jakých ke zranění kočky došlo, pohnutkami obžalovaného, jeho jednání před i po činu a rovněž i jeho osobou, a to s ohledem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Podle něj lze trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Míru společenské škodlivosti určují především typová závažnost daného jednání a okolnosti týkající se osoby obviněného (pohnutka, trestní minulost apod.). Z praxe jsou známy případy týrání zvířat v podobě dlouhodobého hladovění zvířat, opakovaného bití, opakovaného zraňování a neléčení, poškozování zvířat chemickými látkami, usmrcení zapálením či poleptáním, bití zraňujícími nástroji apod. Takové způsoby zacházení se zvířaty podle názoru soudu dostojí definici surového a trýznivého týrání, protože se vymykají běžným způsobům týrání. Bylo prokázáno, že motivem obžalovaného bylo zabránit škůdci v dalším napadání chovů jeho i souseda. Obžalovaný jednal v důsledku zjištění, že předcházejícího dne škůdce zdecimoval sousedovi chov kachen a byl přesvědčen, že se tam škůdce vrátí. Vzhledem k tomu, že našel cestu, kudy se dle jeho názoru škůdce pohyboval, nastražil zde pasti, které měl po dědečkovi společně s návnadou. Dle jeho slov tak učinil večer a ráno se chtěl jít podívat, zda se škůdce do pasti chytil, pokud by k tomu nedošlo, pasti by odstranil a na místo by je vrátil zase až večer, přičemž tak chtěl činit 2 až 3 dny. Je tak evidentní, že pasti se neměly na místě nacházet dlouho či nepřetržitě, čímž byla i snížena možnost, že se do nich chytí jiný než zamýšlený tvor. To samozřejmě nevyviní obžalovaného z toho, že použil zakázané prostředky lovu, ale jak již bylo řečeno, použití těchto pastí není samo o sobě trestné. Rovněž bylo prokázáno, že jeho motivem nebylo chytit kočku či jiné domácí zvíře, ale pouze škůdce, ačkoliv zde je nutno říci, že obžalovaný nemohl ovlivnit, jaké zvíře se do pasti skutečně chytí. Rovněž však bylo prokázáno, že jeho úmyslem nebylo chycené zvíře (škůdce) týrat. Škůdce chtěl pouze chytit a odvést do revíru, kde by jej jako myslivce mohl utratit. Pokud se jedná o pozemek, kde k chycení došlo, je nutno uvést, že soud má za prokázané, jednak z výsledku obžalovaného a poškozeného, a jednak i z fotek z ohledání místa činu, že pozemek nebyl zcela oplocen. V oplocení se nacházela

několika metrová díra, kterou bylo možné se na pozemek dostat, jak ostatně učinil obžalovaný, poškozený i policie. Zdejší soud původně vyšší společenskou škodlivost jednání obžalovaného dovodil mj. z toho, že pasti umístil na ne zcela oplocený pozemek v důsledku, čehož mohlo dojít k chycení jiných zvířat či například dětí. Tyto závěry musí soud revidovat, předně je nutno konstatovat, že bylo prokázáno, že pozemek většinou oplocen byl. Rovněž je třeba zdůraznit, že byť se jednalo o dlouhodobě neužívaný pozemek, stále se jednalo o pozemek soukromý, z čehož vyplývá, že na něj není nikdo oprávněn svévolně vstupovat. Ostatně i poškozený připustil, že než došlo ke zranění, kočku nijak v pohybu neomezoval a bylo běžné, že chodila i na jiné pozemky. Soud má za to, že se ze strany poškozeného jednalo o pochybení. Jako chovatel je poškozený za své zvíře zodpovědný, z čehož plyne i to, že má respektovat majetek ostatních osob a tedy zamezit tomu, aby se jeho kočka svévolně bez povolení majitele pohybovala na cizím pozemku. Dále je nutno poukázat na osobu obžalovaného a jeho jednání po činu. Obžalovaný je osobou dosud netrestanou, nebyl dosud řešen ani přestupkově. Je zaměstnán jako školník a zaměstnavatelem je velmi kladně hodnocen. K jeho osobě nebylo zjištěno žádných negativních skutečností. Obžalovaný od začátku trestního řízení s orgány činnými v trestním řízení plně spolupracoval, k činu se doznal. Opakovaně vyjádřil nad svým konáním lítost a omluvil se poškozenému. Rovněž uhradil náklady zdravotního ošetření. Vzhledem ke všemu výše uvedenému má soud za to, že jednání obžalovaného se zcela vymyká svou škodlivostí i nejnižší úrovni běžně se vyskytujících případům daného trestného činu. Soud je přesvědčen, že typickým případem surového a trýznivého týrání zvířat je dlouhodobé hladovění zvířat, opakované bití, opakované zraňování a neléčení, poškozování zvířat chemickými látkami, usmrcení zapálením či poleptáním, bití zraňujícími nástroji apod. Takové způsoby zacházení se zvířaty podle názoru soudu dostojí definici surového a trýznivého týrání, protože se vymykají běžným způsobům týrání. Nastražení pastí za účelem odchyty škůdce, naopak tyto obvyklé způsoby necharakterizuje. Podle názoru soudu není příliš mnoho méně závažných jednání, které by současně naplňovaly pojem týrání. Soud nehodlá jednání obžalovaného nijak zlehčovat ani bagatelizovat, na druhou stranu při výkladu uvedeného znaku skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat je třeba brát v potaz všechny okolnosti a rozlišovat mezi jednotlivými způsoby týrání. I proto má soud za to, že jednání obžalovaného, za které je trestně stíhán, by nebylo ani v případě naplnění všech znaků skutkové podstaty daného trestného činu natolik společensky škodlivé, aby musela být vyvozována trestněprávní odpovědnost za jeho spáchání. Jeví se jako plně postačující, pokud bude jeho jednání projednáno ve správním řízení.

10. Jednání obžalovaného by tak mohlo být posouzeno jako přestupek podle § 27 odst. 1 písm. b), f) zákona č. 246/1992 Sb., za něž hrozí pachateli pokuta až do 1 000 000 Kč. Veškeré další úvahy již náleží pouze příslušnému správnímu orgánu, do jehož rozhodnutí nesmí soud zasahovat. Věcně a místně příslušným správním orgánem k projednání takového přestupku je podle § 28 odst. 2 zákona na ochranu zvířat obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán, v daném případě tedy Městský úřad v Chebu. Proto soud rozhodl o postoupení věci k projednání právě tomuto správnímu orgánu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou státní zástupce a obviněný podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím zdejšího soudu. Stížnost má odkladný účinek.

Cheb 18. 7. 2023

Mgr. Jan Polák v. r.
předseda senátu